

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXXIII. An doceatur idem ex Antiquitatibus Ecclesiasticis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

AD III. Iam liquet eoldem fuisse typos etiam Cœnæ seu Eucharistiæ: testibus S. Patribus.

QVÆSTIO LXXIII.

An Missa Sacrificium esse doceatur ex PROPHETIIS?

LUTHERO-CALVINISTÆ pertendunt Vaticinia impleta esse in Sacrificio Crucis: Deinde pleraque intelligenda de Spirituali Sacrificio bonorum operum ad laudem Dei.

SVADENT istis de Malachia. 1. Malach. non dicit, Sacrificulum debere mimiciis gestibus in pane & vino representare passionem Christi. 2. Malach. dicit in genere futurum Sacrificium mundum: non explicat, quale. At in Novo Testamento sunt solum spiritualia. Huc citant S. Patres.

AUTOR. Prophetiæ sunt de Sacrificio S. Cœnæ propriè dicto; non de improprio Spirituali. 1. Malach. 1. Offerri super altare meum panem pollutum, cæcū, claudum. &c. At verò; In omni loco Sacrificatur, & Offeritur Nomini meo Oblatio munda; scil. Corpus & Sanguis Christi: quod in mundum esse nunquam potest. Estq; Noua oblatio: At Caluino Inst. l. 4. c. 12 §. 4. & c. 15. §. 3. sunt sordes, inquinamenta: Lutheranis, etiam peccata: Nec ea noua sunt, cum in lege & Naturæ, & Mosaica fuerint frequentata. Itaque confertur ibi figuratum Sacrificium, cum figurato.

AD SVASIONES liquet ex hisce refutatio: quæ Patribus vtuntur falsariè.

Cætera documenta ex Prophetiis, ex Prædicatione Christi, Ioann. 4. ex Institutione Cœnæ, ex Vsu Apostolorum, Vide in meo Antichristo p. 3. q. 27.

QVÆSTIO LXXIV.

An Missam esse propriè dictum Sacrificium doceatur ex Antiquitatibus Ecclesiasticis?

LUTHERANI & CALVINISTÆ eleuare student ac eludere Varias Antiquitates Ecclesiasticas, Sacrificii Incruenti testes, deplice præsertim commento vano: Aut esse testimonia Sacramenti Eucharistiæ; non Sacrificii Missæ; Aut monumenta Vnici Cruenti Sacrificii in Cruce.

I. LUTHERVS de capt. Bab. c. 1. timide ait; P. 1. FORSAN vocant Sacrificium Orationes ad Cœnam fieri solitas; &c. Si nihil habetur, quod dicatur, tunc est in sua negare, quam Missam esse Sacrificium conuenit. Lib. de abroganda M. ssa. Propter auerfus e amaret, quod contra Ritum Ecclesiæ & Statuta Patrum decernim; nihil horum me audierum. L. b. cont. a Regno Angliæ. Dicit Patrum iudicium Rex pro Missari Sacrificio, & videt meam stultitiam, quod solus v. i. m. sepe pre omnibus. Hoc est quod dixi; Thomsites asserere nihil, quod prædicant, nisi ad iustitiam hominum, & Vsum Antiquum. Ibid. ante nil curare, ut mille Augustini, mille Cypriani contra se stent. Lib. de M. ssa. priuata. Hic non moramur, si clamant Ecclesiæ Ecclesiæ, Patris, Patris: Quia hominum ad iustitiam facta nihil in tam magnis causis curamus. Scimus enim ipsos Prophetas ap. os esse, adeo q. Apostolos. Verbo Christi indicamus Ecclesiam, Aposto. os, ad. og. r. p. s. Angli.

CALVVS Inst. l. 4. c. 18. §. 1. Initio huius Sacramentū Eucharistiæ Partes vocant Sacrificium quia est memoriale Sacrificii Crucis. Ita & Kemnit. 2. Quia Veteres videri hanc Memoriam detorisse, quam Institutionis Domini conueniebat (quod repetita Immolationis faciem præ se ferebat;) nihil intus, quam in simplice Dei ordinatione acquirere. Et h. Certè si cogitamus, Domini, non hominum Cœnam esse, non est cur ullā hominum auctoritate, vel annorum præscriptione patiamur nos ab illa dimoueri.

II. KEMNITIVS par. 2. Exam. pag. 78. Negari non potest, Veteres, quando loquuntur de celebratione Cœnæ, usurpare vocabula Sacrificii, Immolationis, Oblationis, Hostiæ, Victimæ, &c. Ut tamen eludat, quatuor n. g. g.

git. 1. Histrionicam illam Missæ gestulationem ex Patribus doceri non posse. 2. Patres sic explicari, quod loquantur *Vel de eleemosyna: Vel de Precibus Cœnæ: Vel de Gratiæ actione: Vel de prædicatione mortis Christi: Vel de exercitiis pietatis variis: Vel de Oblatione*, quâ fideles seiplos Deo vouere solebant. 3. Quia diserte dicunt, in S. Mensa situm esse Agnum Dei inueni- tẽ immolatum ait, *Ego verò non nego hoc*: Et fingit tria. 1. Christum esse Sacrificium propitiatorium: Actionem Cœnæ dici Sacrificium, quia Consecratio & Distributio Cœnæ fit. 2. Quod sit Commemoratio Cruentis Sacrificii. 3. Demum causam des- perans ait: *Neq; Veterum, qualescunq; sententia; sed Scriptura Canonica est regula fidei, & iudicij in hac controuersia.*

III. LUTHERANI, vt Kemnitius vult, Vocem *Sacerdos, Sacerdotium*, Patribus capi pro ministerio prædicationes, & Cœnæ: non pro Sacrificiali Missa.

IV. CALVINUS *ibid.* mentitur, *Vete- res honorem Sacerdotij sic vni Christo tribuisse; vt Antichristi vocem putarint, teste Aug. l. 2. contra Parmen. c. 8. si quis Episcopum fecisset intercessorem inter Deum & homines. ibidem 11. Imitati sunt propius Iudaicum Sacri- ficandi morem; quam aut ordinat Christus; aut Euangelij ratio ferebat*: de Liturgiis S. Jac. Clem. Basil. Chryl. &c. loquitur.

AUTOR. I. S. Patres, de Eucharis- tia loquentes, his vtuntur vocibus: *Sac- rificium, Oblatio, Immolatio, Hostia, Vi- ctima: Offerre, Sacrificare, Immolare*. II. Altaria posuerunt & coluerunt iidẽ Sacrificii: Supponunt igitur Eucharisti- am esse Sacrificium. III. S. Patres, Mi- nistros, qui Euch. offerunt, vocarunt, *Sac- erdotes*; eorum Ministerium, *Sacerdotiũ*. At Sacerdotum munus proprium est, *Offerre Sacrificium*. Hebr. 5. 1 & 8. 1. IV. LITURGIA per antiquæ S. Iacobi,

Clementis, Basilii, Chrysofomi, & Am- brosii l. 5. & 6. de *Sacramentis*, expositio earum. &c. testantium Missæ Sacrificiũ. V. S. Patres Eucharistiam pro aliis in Sa- crificio offerebant, offerendumque do- cent; quod de Baptismo aliisque Sacra- mentis nequaquam. VI. Tanta est Legis seu Religionis coniunctio cum Sa- crificio; vt separari nequeant: Nulla enim gens, natio, Religioe vnquam ca- ruit Sacrificio: at si tollas Missam, Chri- stianis nullum erit externum. *Bell. l. 1. c. 20. 21.* VII. Consensus Ecclesiæ do- cet Missam semper, & vnicum fuisse Christianis Sacrificium. Idque fatetur Lutherus *lib. contra Regem Angliæ*. Calui- nus *ibid. §. 1.* Kemnitius. &c.

DICO AD I. Contemptus S. Pa- trum Lutheri-Caluinistis arguit hære- sios, & Defectionis Antichristianæ.

AD II. Status quæstionis non est de Ritibus Missæ; verum de substantia. At quæ coaceruat Kemnitius, ea cunctis Christianis vtriusque sexus sunt cõmu- nia: Offerre verò sacrificium solius esse Sacerdotii volunt rectè S. Patres. 2. *De- inde*: si actio Cœnæ ideo diceretur Sa- crificium, quia est Sacra Actio; iam Sa- crificium esset & Baptismus, omni que actio pia: quod contra omnem vsum lo- quendi est, piam quamque actionem di- cere Oblationem: quam solam Augusti- nus & Cyprianus vocant Sacrificiũ Deo factum. 3. *Et mentitur Kemnitius*, ab eis Sacrificium dici Eucharistiæ distribu- tionem. 4. *Item idem mentitur*, Obla- tionem & Sacrificia à S. Patribus solum intelligi de Sacrificio Crucis; & non de Missa: ideoque Cœnam esse Sacrificium duntaxat Commemoratiuum. *Bell. c. 15.*

AD III. Sciens falsum dicit: quasi S. Patres necissent distinguere inter Concionatorem, & Sacerdotem. Heb. 5. *Omnis Pontifex constituitur in iis, quæ sunt ad Deum; ut offerat dona & Sacrificia.* Sic & Heb. 8.

AD IV. Sacerdotes non vocantur propriè Mediatores per modum *Redemptionis*, sed per modum *Deprecationis*. Nec; Missa est Sacrificium ad morem Iudæicum; sed Veritas typicorum Sacrificiorum; quæ omnia Christus in Cruce consummauit, & antiquauit. Crucis Sacrificium vero non fuit proprium & unicum Christianis; sed Commune omnibus veris Religionibus, quæ in lege naturæ, Moysisque fuit; nam Sacrificia v. triusque legis respectarunt ad hoc Crucis.

QVÆSTIO LXXV.

*An in aliqua Missæ parte consistat
Essentia Sacrificii?*

LUTHERANI item & CALVINIANI Catholicorum vtuntur & diuersitate sententiarum, & argumentis; quæ nos exercitii gratia mouemus: ipsi, à diuisis partibus singulis ad torum: Malè.

AUTOR. I. OBLATIO panis & vini pertinet ad Integritatem Sacrificii; nō ad Essentiam. Quia licet omittatur casu Offeritorium; verum tamen erit Sacrificium. Nam Corpus & Sanguis Christi sunt propriè materiale quod offertur. Sic omnes. CONSECRATIO materiæ vtriusque iunctim, est formalis Essentia Sacrificii; sed probabilius Partialis, quàm Totalis. OBLATIO secunda, id est. Eucatio est item pars formalis. Sic omnes. FRACTIO est pars integrans:

Nam si in Calicem S. incideret tota Hostia, relinquenda foret, non frangenda; & verum tamen esset Sacrificium. SVMTIO, à Consecrante facienda, pars est Essentialis.

RATIO. Quia tria requiruntur ad Sacrificium: 1. Vt res profana fiat sacra per Consecrationem. 2. Vt res sacra offeratur Deo. 3. Vt res oblata mutetur, aut ordinetur ad veram externam mutationem *D Th 2, 2 q 85. art. 3.*

II. CONSECRATIO potissimum est Essentia Sacramenti; ita tamen includat præuiam Oblationem, & sequentem mutationem, seu sumtionem. 1. Quia nihil in Missa tam fit in persona Christi, quàm Consecratio: vt qui ipse Consecrauit. 2. Quia Apostoli, eodem proferendo verba, consecrarunt, & vt Dominus, sumserunt.

QVÆSTIO LXXVI.

An Missa sit Propitiatorium, & Impetratorium Sacrificium?

LUTHERVS *l de Capt. Babyl. c 1. In Confess. Aug. art. de Missa: Confess. Witemb. c. 16. Item*

CALVINVS *Instit l. 4. c. 18. §. 13, 14. Kemnitius p. 2. Exam. in Seff. 22. Cœnæ distributionem, & Manducationem esse eucharisticam & laeuiticam, vt potè ad laudem Dei factam, facile annunt. At vel esse Sacrificium propriè dictum, vel Propitiatorium aut Impetratorium, pernegant.*

SVADENTQ; istis. 1. Lutherus. *Non potest vnus pro altero baptizari: ergo nec sumtio Eucharistia vnus pro alio fieri: non igitur Missa est propitiatoria. Quia Communio vnus prodesset alteri.* 2. Kemnitius. *Si Missa esset propitiatoria pro remissione peccatorum, vtile esset non accedere Sacramenta pro remissione peccatorum percipienda facilius & st.*